

PROFESSOR POLLEWOP IN HET MAGISCHE BOS

**Sprookjesachtig verhaal voor en door de jeugd
in twee bedrijven**

door

JEROEN ANTONIS

**Geschreven voor jeugdtoneel het Kleppervolke uit Luyksgestel
Met dank aan Brenda Dirks voor de review en controle**

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PROFESSOR POLLEWOP IN HET MAGISCHE BOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JEROEN ANTONIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hatsikidee - Bosfiguur (*trol/elf/fantasie figuur*) Niet te snugger, beste vriend van Hatseflats

Hatseflats - Bosfiguur (*trol/elf/fantasie figuur*) Niet te snugger, beste vriend van Hatsikidee

Huppeldepup - Bosfiguur (*trol/elf/fantasie figuur*) Huppelt overal met Hatseflats & Hatsikidee mee

Hopla - Bosfiguur (*jonge Fee*) Wil alles goed doen voor de Feeënkonigin

Bloesem - Feeën koningin, ook een bosfiguur, met een kroontje. Deftige Fee, heeft veel zaken te regelen maar niet alles gaat altijd goed

Puk - Padvinder, vol bepakt, heeft alles bij, leeft volgens zijn padvindersboek. Netjes in uniform

Petje - Padvinder, nonchalant, stoer figuur, heeft niets of niemand nodig, alleen zijn alles in 1, 1001 dingen zakmes. Iedere keer als hij op komt heeft hij een ander petje op

Professor Pollewop - Verstrooide uitvinder. Geniaal, maar een beetje slecht gehoor

Thomas Trubbel - Hulpje van de professor. Doet alles voor de prof, maar met een dubbele agenda

Oma Alvina - oud omaatje, moeder van de professor

DECOR:

Een open plek in het bos met bomen en struiken eromheen. De struiken zijn losse decorstukken, groot genoeg om achter te verstoppen.

EERSTE BEDRIJF

SCÈNE 1

(doek open, licht aan. Doek gaat open, we zien diverse bosfiguren (elfjes/trollen) speels rondgaan op de open plek. Hatsikidee, Hatseflats, Huppeldepup en Hopla zijn op)

HATSEFLATS: *(zucht)* Zeg Hopla, weet je nog, dat hier vroeger veel meer bloemen groeiden?

HOPLA: Ja, maar dat is lang geleden. Er floten ook meer vogels, en 's nachts dansten de vuurvliegjes in het rond...

HUPPELDEPUP: Jaa, dat was gaaf, die gingen we altijd vangen, deden we dan in een potje en dan hadden we een lampionnetje..

HOPLA: *(dromerig)* Ja, en dan hielden we hele optochten door het bos.

HUPPELDEPUP: Met een groot eind feest,

HATSEFLATS: *(zucht)* Ja, een mooie tijd was dat... en die leuke feesten die we hielden met de koningin.

HUPPELDEPUP: Ja, maar die is tegenwoordig te druk.

HATSIKIDEE: Ja, met van alles en nog wat.

HATSEFLATS: En weet ik veel nog meer.

HOPLA: Je hebt het wel over de koningin hè! Dat ze het maar niet hoort. Als nobele jonge Fee heb ik de verplichting om dit te rapporteren. Ik zal naar de koningin gaan.... *(loopt naar midden voor)* en verslag uitbrengen. Huppeldepup, Hatseflats en Hatsikidee die hebben... *(de 3 anderen zijn dreigend om haar heen gaan staan)* ...grapje... voor mijn beste maatjes Huppeldepup, Hatseflats en Hatsikidee zie ik dit toch door de vingers...

HATSEFLATS: Dat dachten wij al. Wat denk jij Huppeldepup?

HUPPELDEPUP: Wat is er toch gebeurd met die tijd van lol maken? Kunnen we niet...

HATSIKIDEE: Hatseflats, kom vlug, ik hoor mensen aankomen, verstop je!

HATSEFLATS: Nou zeg Hatsikidee, begin jij ook al de sfeer te verzieken? *(wordt weggetrokken door Hatsikidee)*

HOPLA: Nee, de mensen mogen ons niet zien, Hatsikidee heeft gelijk, vlug kom, verstop je. *(de bosfiguren vluchten achter een struik of boom)*

SCÈNE 2

(van links komen 2 padvindders het toneel op. Puk is driftig in de weer met een landkaart, en lichtelijk in paniek. Petje loopt er stoer achteraan)

PUK: Ik weet het niet meer hoor, ik snap er niets van. We hadden allang bij de rivier moeten zijn.

PETJE: *(haalt zijn schouders op)* So what?

PUK: We moeten ons kamp opslaan voor het donker wordt.

PETJE: Dus?

PUK: Anders halen we onze hakkie-habee badge niet! En daar kwamen we voor.

PETJE: Onze watte?

PUK: Onze H.A.K.I.H.B. badge! En daar kwamen we toch voor?

PETJE: Ik kan beter de IkNieSnapNie badge aanvragen, man, waarom doe je toch altijd zo moeilijk. We gingen toch gewoon kamperen..... en mijn nieuwe zakmes testen *(er verschijnt een glimlach op zijn gezicht)*

PUK: H.A.K.I.H.B. Helemaal Alleen Kamperen In Het Bos. Weet je nog?

PETJE: Natuurlijk! Daar kwamen we voor. Maar waarom helemaal bij de rivier?

PUK: Als we dat hier doen hebben we geen water om te koken, dus we moeten naar de rivier!

PETJE: *(haalt zijn schouders op)* Oké, whatever. Komt wel goed uit, dan kan ik zowel de waterschep als de water temperatuur meter van mijn nieuwe zakmes testen. *(haalt zijn zakmes tevoorschijn en begint de goede dingen te zoeken)* Ik ben zo blij met deze 1001 editie.

PUK: Wat sta je daar nou, help me liever even.

PETJE: Waarmee?

PUK: Uitzoeken waar we zijn!

PETJE: *(doet zijn mes weer weg, en loopt naar Puk, en kijkt mee in de kaart)* Waar staat dat pijltje?

PUK: Welk pijltje?

PETJE: Met hier bent u, ha haha ha...

PUK: We zijn hier ergens. *(wijst op de kaart)*

PETJE: Ah, duidelijk. *(bestudeert de kaart, kijkt dan op)* In die groene vlek, even opzoeken in de legenda. Bos. We zijn dus in het bos! Kicken!

PUK: Maak niet overal een grapje van! We liepen eerst over dit pad, toen namen we hier een afslag.

PETJE: Ja, en toen kwamen we hier! In de middle of nowhere.

PUK: Ja... en nu?

PETJE: Beter opletten bij aardrijkskunde in het vervolg?

PUK: *(begint te snikken)* We zijn verdwaald, een grote mislukking.

PETJE: Wacht, ik kijk wel effe op mijn zakmes.

PUK: Toch niet weer je zakmes hè, dat gebruik je overal voor.
(richting publiek) Als je hem moet geloven dan toch. *(weer richting Petje)* Ik zie niet in hoe een mes ons uit deze noodsituatie helpt.

PETJE: Nou kijk. *(klikt zijn mes open)* Dit is niet voor niets een 1001 dingen zakmes. Voilà, een kompas! Nou, laat eens kijken op die kaart. *(ze kijken aandachtig in de kaart, draaien een paar keer rond terwijl ze op het kompas kijken, en wijzen naar rechts)* Die kant dus, kom op Puk, op naar die rivier van je.

PUK: Zie je wel, zat ik toch goed. *(ze lopen samen rechts af, zingend: Kom mee naar buiten allemaal dan zoeken wij de Wielewielewaal.....)*

SCÈNE 3

(de bosfiguren komen weer uit hun schuilplaats)

HOPLA: Wat waren dat voor rare snuiters?

HUPPELDEPUP: Die horen zeker niet in het bos, stelletje flapdrollen. *(imiteert Puk)* Help, waar is de rivier?

HATSEFLATS: Ik heb ze nog nooit eerder gezien. Hoorde ik het nou goed dat ze naar de rivier gingen?

HATSIKIDEE: Ja, om te kramperen. Rare bezigheid.

HATSEFLATS: Ach, ze waren minder raar dan die reuzen die hier vroeger wel eens kwamen... Waar zijn die eigenlijk naartoe?

HOPLA: Nu je het zegt, die heb ik al lang niet meer gezien... Net als de kabouters trouwens...

HUPPELDEPUP: En de pratende dieren...

HATSEFLATS: ...En de rots trollen...en de

HATSIKIDEE: Vroeger waren we toch niet bang voor de mensen?

HOPLA: Ja, maar nu wel. Want dat is wat de Feeën koningin zegt, en wat zij zegt is...

HATSEFLATS: Ja ja, we weten wel dat zij de baas is.

HOPLA: Nou zeg.

HUPPELDEPUP: Vroeger was het gezellig, met Roodkapje, herinneren jullie je die nog?

HATSEFLATS: Ja, die was aardig, maar Assepoester ook hoor.

HATSIKIDEE: Daar, ik hoor weer wat, kom vlug, verstoppen!

HUPPELDEPUP: Sjonge wat een dag, al dat verkeer... We komen

hier voor onze rust! *(ze verstoppen zich wederom)*

SCÈNE 4

(van links komt de professor op, met een afstandsbediening, geheel in gedachten verzonken en druk bezig met de instellingen. Thomas komt erachteraan, met een rugzak op zijn rug met antennes, een vergiet op zijn hoofd, met allemaal toeters en bellen en draden ertussen. Knipperende lampjes etc)

THOMAS: *(chagrijnig)* Nou zijn we der bijna? *(geen reactie van de professor)* Hallo....Hallo? *(zwaait heftig met zijn armen)* Hallo, iemand thuis? We zijn op de open plek!

PROFESSOR: *(schrikt op, en ziet ineens de zwaaiende Thomas)* Hey Thomas, wat sta je daar nou raar te zwaaien? Oefen je als vogel? Daarvoor zijn we hier toch niet. Kijk, we zijn op de open plek, had je dat niet even kunnen zeggen?

THOMAS: *(geïrriteerd)* Kijk professor Pollewop, we zijn op de open plek! *(tegen zichzelf)* Dat zei ik toch sjuust.

PROFESSOR: Wat zeg je?

THOMAS: Eh...dat het tijd is voor rust?

PROFESSOR: Nee nee, we zijn niet op vakantie, maar op expeditie! Er moet gewerkt worden.

THOMAS: *(mompelt tegen zichzelf)* Ja ja, en wie doet al het zware werk?

PROFESSOR: *(houdt een apparaatje in de lucht en lijkt iets te meten)* Dit zou de plek moeten zijn! Kom eens hier! *(Thomas komt naast de prof staan)* Zo en nu de zaak aan zwengelen. *(hij draait aan wat knopjes op de helm en de rugzak)* De "Magicometer" zou het toch moeten doen...*(hij draait aan nog meer knopjes en mompelt verstrooid in zichzelf)* Misschien dit...nee, hier dan...

THOMAS: Hij doet het toch, alles knippert en flikkert...en het is nog zwaar ook.

PROFESSOR: Ja, maar hij zou niet continu moeten flikkeren en knippen, maar alleen als we magie waarnemen. Misschien als ik dit... *(gaat verder met afstellen van de apparatuur)*

THOMAS: U gelooft toch niet echt dat er magie in dit bos zit?

PROFESSOR: Jazeker wel... *(denkt dromerig na)*... Eerst niet, eerst dacht ik dat het verzinnsels van moeder waren en dat ze alles uit een sprookjesboek had...maar ze klonk wel altijd heel overtuigend... het kon toch niet echt zijn? Maar twee jaar geleden vond ik dit! *(haalt een oud papier uit zijn zak, met een soort van*

schatkaart en formules)

THOMAS: En wasda? *(Hatsikidee komt ook nieuwsgierig uit zijn schuilplaats om dichterbij te komen kijken, Hatseflats probeert hem tegen te houden)*

PROFESSOR: Dit is het bewijs dat magie en wellicht zelfs de sprookjes wereld echt bestaat! Toen ik dit had wist ik dat moeder altijd gelijk had. Het is geniaal!

THOMAS: En waar komt dat vandaan dan?

PROFESSOR: Geen idee!

THOMAS: Wat staat erop dan?

PROFESSOR: Ja, luister, da's te moeilijk voor jou om uit te leggen. *(gaat weer druk aan de slag met de rugzak van Thomas)* Laat de moeilijke zaken nu maar aan mij over.

HATSEFLATS: Blijf hier, ze mogen ons niet zien. Je weet wat de koningin gezegd heeft.

HATSIKIDEE: Ja maar ik vind ze zo interessant... *(op dat moment horen we een harde knal uit de rugzak. De prof gaat ongestoord verder, maar Thomas duikt ineen) Aaaahhhhhh (Hatsikidee gaat vlug met Hatseflats terug de verstopplaats in)*

THOMAS: Whooeaaa! Sjezus, gaat dat allemaal goed daar? Ben ik wel safe?

PROFESSOR: Inderdaad, deze printplaat zat inderdaad scheef. Knap dat je dat kon zien vanaf daar?

THOMAS: Zucht, heb ik weer.

PROFESSOR: Het is inderdaad mooi weer, maar waarom zeg je dat?

THOMAS: Nou moe...

PROFESSOR: Eh ja, precies ja, waar is Moeder?

THOMAS: Die kon ons niet bijhouden, jij werd zo enthousiast toen we het bos ingingen en die kerstboom op mijn rug af ging, dat je steeds harder bent gaan lopen. Ze riep nog.

PROFESSOR: Ah, eh, precies ja. *(kijkt naar waar ze vandaan kwamen)* Misschien moet ik haar even gaan zoeken?

THOMAS: Strak plan! *(de prof verlaat het toneel)*

THOMAS: *(kijkt prof na, om zeker te weten dat hij weg is. Imitteert hem dan geïrriteerd)* Dat is te moeilijk voor jou! Grrrrr, hij moest eens weten. Jaren en jaren heb ik er over gedaan om die informatie bij elkaar te zoeken, heel de wereld ben ik afgereisd, tot ik de laatste puzzelstukjes bij jou kwam zoeken. Grrrrr, wat stom van me om mijn papier met bevindingen te verliezen in jouw lab toen ik de laatste stukjes informatie aan het stelen was. Gelukkig was je net op zoek naar een hulpje, en was ik slim genoeg om me aan te melden. *(leeft op bij de gedachte hoe slim hij is)* Helaas, hou je je

bevindingen altijd bij je, in je binnenzak...wacht maar, tot ik de kans zie om ze terug te stelen...ik heb geduld....al 2 jaar....Je zult wel eens zien dat ik slimmer ben dan jij! Al moet ik toegeven het idee van de magimeter best briljant was....als hij het tenminste deed.

PROFESSOR: *(komt op met Oma)* Kom maar moeder, hier is de plek waar ik je over verteld heb.

OMA: *(slecht ter been, helemaal volgepakt met ook een rugzak, veel spullen en een tent)* Oh, wat mooi, kijk eens wat een bloemen! Net als vroeger..

PROFESSOR: Ja inderdaad, maar je Pollewopje moet nu even werken. Zet de tent maar even op moeder. Ah, Thomas help jij even?

OMA: Het doet me denken aan vroeger toen ik klein was. Toen huppelde ik altijd door het bos achter mijn huis.

THOMAS: *(sarcastisch)* Tja, met een rollator huppelt een stuk lastiger hè.

OMA: *(geïrriteerd)* Stuk chagrijn, jij hebt nog nooit gehuppeld, was je maar eens wat vrolijker. Vroeger toen zouden we zo iemand als jij...

THOMAS: Ja ja ja, vroeger, vroeger. Schiet nou maar op met die tent, hier, geef maar aan mij. *(trekt de tas van Oma af)* Dit lijkt me wel een geschikt plekje voor ons kamp. *(ze zetten de tent op net in de coulissen met de ingang net in zicht, zodat ze door de tent af kunnen. Oma doet net of ze helpt, maar drijft continue de spot met Thomas en helpt alleen mee als hij kijkt)*

OMA: Mooie tent, ik weet nog....

THOMAS: Ja ja, net als vroeger, nou hup, vlug de tent in, dan mag jij de luchtbedden opblazen... Net als vroeger, gewoon met je mond, want ik ben mijn pompje vergeten. *(ze gaan beiden af via de tent)*

SCÈNE 5

(Hatseflats, Hatsikidee, Huppeldepup en Hopla komen langzaam uit hun schuilplaats dichterbij om te kijken wat de prof aan het doen is. De prof is diep verzonken in gedachten aan zijn apparaat aan het sleutelen)

HATSEFLATS: Hoorde jij dat ook?

HATSIKIDEE: Je hebt toch niet weer een scheet gelaten hè? Gadverda....

HATSEFLATS: Nee joh, dat zou ik toch nooit... *(denkt na)* Nou ja, die van laatst was wel een hele goeie..

HUPPELDEPUP: Ja die ene die zo klonk als een trompet...
pwoeeweeep!

HOPLA: Wat zijn jullie toch een stelletje smeerlappen, waar is jullie fatsoen?

HATSEFLATS: Eh ja, we dwalen af.

HATSIKIDEE: Nou, wat hoorde ik dan?

HATSEFLATS: Eh ja, ze zijn op zoek naar Magie!

HATSIKIDEE: Dus? Wij zijn er blij mee, daardoor bestaan wij.

HATSEFLATS: Ja, maar je weet wat de feeën koningin gezegd heeft.

HATSIKIDEE: Ja...eh nee? Wat dan?

HOPLA: Komaan mannen, iedereen kent toch de bosregels van de feeën koningin? Jullie zijn nog dommer dan jullie er uit zien.

HUPPELDEPUP: Ja ja, regel 12: Dat als we ontdekt worden door de mensen, dat dan alle magie verdwijnt, en dat wij dus ook verdwijnen! *(ze kijken elkaar verschikt aan)*

HATSIKIDEE en HATSEFLATS: Da's een ramp!

HATSEFLATS: Kom, we grijpen ze! *(wil naar de prof lopen, en stroopt zijn mouwen op)*

HATSIKIDEE: Goed idee, we zullen ze een lesje leren! *(stroopt zijn mouwen ook op, en loopt achter Hatseflats aan. Hatseflats gaat halverwege plots stilstaan en Hatsikidee botst er achterop)* Wat doe je nou?

HATSEFLATS: Eh, ze zijn wel groot hè, en met meer.

HUPPELDEPUP: *(vanaf een veilige afstand)* Sjeezus, ben jij een watje of zo?

HOPLA: *(lachend nee schuddend)* Onze helden.

HATSEFLATS: Eh, nee, geen watje, maar jij mag voorop. *(duwt Hatsikidee naar voren)*

HATSIKIDEE: Oké, geen probleem. Laat mij maar. *(stapt dapper naar voren, ziet de prof en draait weer om)*Nou eh, misschien heb je wel gelijk, plan B dan maar?

HATSEFLATS: Ja goed idee, kom. *(lopen terug naar Hopla en Huppeldepup)*

HUPPELDEPUP: Dus toch twee watjes?

HATSEFLATS: Nee, zeker niet nee, we doen gewoon plan B...da's beter.

HATSIKIDEE: En slimmer.

HUPPELDEPUP: O, wat is plan B dan?

HATSIKIDEE: Slimmer, dat zeg ik toch.

HUPPELDEPUP: Ja, maar wat gaan we dan doen?

HATSIKIDEE: Ja, eh. *(denkt na)*...Zeg jij het maar.

HATSEFLATS: Nou kijk, eh, plan B is...

HOPLA: We moeten de feeën koningin dit gaan vertellen, het bos is in gevaar.

HATSEFLATS: Nou, dat dus.

HATSIKIDEE: Yes, goed plan. *(ze gaan rechts af)* Ik zei toch dat het slimmer was.

SCÈNE 6

(oma en Thomas komen weer uit de tent, met een kookstelletje. De prof is nog steeds met zijn apparaat bezig)

OMA: Hier knul, maak jij maar even eten.

THOMAS: *(pakt het kookstelletje aan van oma, en praat haar geïrriteerd na met zijn rug naar oma)* Maak jij maar eten.

OMA: Wat zeg je knul? Nog steeds jaloers zeker dat ik twee luchtbedden opblies in de tijd dat jij er maar eentje deed.

THOMAS: Nee, nee, geen probleem. Wat eten we? Biefstuk? *(oma duwt hem een blikje in de hand)* Ah, knakworst dus.

OMA: *(loopt naar de prof, om te kijken wat die aan het doen is)* Vroeger was alles beter, aten we zaden en noten en bessen van de struiken. Je kon altijd wel iets vinden.

PROFESSOR: *(oma friemelt aan het apparaat)* Pas op, pas op, niet aan komen. Eh wat zeg je daar? Bessen en zaden? Je bent wel bejaard, maar nog geen holbewoner hè moeder. Bessen en zaden. Ik zal je rolstoel niet meer zo vaak voor national geographic channel parkeren als ik ga knutselen in mijn lab.

OMA: Wat maak je?

THOMAS: *(vanaf zijn kookstel waar hij de knakworst aan het warm maken is)* Iets wat het niet doet! Alweer...

PROFESSOR: Dit, moeder, is mijn magimeter. Geïnspireerd door jouw verhalen van vroeger ben ik op zoek naar magie in dit bos.

OMA: Ah, magie, en sprookjes, en elfjes. *(ze laat de rollator staan en danst een beetje houtherig pirouettes om de prof)*

THOMAS: *(kijkt op en draait met zijn vinger rondjes naast zijn hoofd)* Helemaal krankjorum! Als je het mij vraagt zit er iets los in die bovenkamer, het zit duidelijk in de familie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto